

Pondelok 7. týždňa v Cezročnom období

Rozjímania na pondelok 7.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: modliť sa
s dôverou, že Boh vie všetko
najlepšie; Božia štedrosť je
väčšia ako naše túžby; modlitba
Božích detí.

24.02.2025

„UČITEĽ, priviedol som k tebe svojho
syna, posadnutého nemým duchom
(...). Povedal som tvojim učeníkom,
aby ho vyhnali, ale nemohli“ (Mk 9,
17-18). Úzkosť priviedla tohto

dobrého otca k Ježišovým nohám. Išiel už za učeníkmi, ale tí, nevediac si poradiť so situáciou, mu nedokázali pomôcť. „Pán chce, aby sme prosili o veľa: vo svätom evanjeliu nám dáva toľko príkladov tvrdohlavosti! Ľudia, ktorí od neho získavajú zázraky tým, že o ne prosia, niekedy tým, že pred ním stoja so svojou úbohosťou a volajú o pomoc“^[1].

Tvárou v tvár bezmocnosti učeníkov sa zdá, že viera otca kolíše, ale otec otvára svoje srdce Kristovi a s jednoduchosťou mu zveruje svoje túžby: „Ak niečo môžeš, zľutuj sa nad nami a pomôž nám“ (Mk 9, 22). Vtedy Ježiš zvolá: „Ak môžeš?! Všetko je možné tomu, kto verí“. Ježiš chce robiť zázraky, po ktorých ľudia túžia; ba čo viac, chce prekonať ich očakávania, ale potrebuje, aby tieto duše otvorili dvere vo viere. V najrôznejších ťažkostiach „môžeme urobiť veľa: modliť sa, modliť sa a

modliť sa! A potom, pokiaľ je to možné, robiť to, čo je v našich rukách. A okrem toho sa musíme spoliehať na Božiu Prozreteľnosť, čo je ďalší spôsob, ako konať a nechať konať“^[2].

Modlitba nie je recept na získanie toho, po čom túžime; je to skôr spôsob, ako sa pripraviť na prijatie darov, ktoré nám chce poslať Boh. Okrem toho Božie plány počítajú aj s našou prihovárajúcou sa modlitbou, aby sa mohli uskutočniť, rovnako ako počítajú s našimi činmi. Otec v evanjeliu pokorne prosí Ježiša o pomoc, ale uznáva, že Pán všetko vie najlepšie.

MODLITBA je spôsob, ako pochopiť, že Boh je skutočným protagonistom poslania. „Môže sa zdať zvláštne,“ napísal svätý Augustín, „že nás k

modlitbe nabáda ten, ktorý pozná naše potreby skôr, ako mu o nich povieme. Náš Boh a Pán nemá v úmysle, aby sme mu odhaľovali svoje túžby, pretože on o nich určite nemôže nevedieť; ale má v úmysle, aby sa modlitbou zvýšila naša schopnosť túžiť, aby sme sa stali schopnejšími prijímať dary, ktoré nám pripravuje. Jeho dary sú totiž veľmi veľké a naša schopnosť prijímať ich je malá“^[3].

„Prihovám sa každému z vás,“ kázal svätý Josemaría v roku 1966, „aby som vám pripomenul: modlite sa, veľa sa modlite. Modlite sa celý deň a celú noc. Ak zvyčajne spíš celú noc bez budenia sa, obetuj tento spánok; a ak sa niekedy zobudíš, okamžite pozdvihni svoje srdce k Bohu“^[4]. Spánok väčšinou nemá žiadnu zásluhu. Avšak vedomie, že Boh na nás hľadí a miluje nás vo všetkom, čo robíme, dokonca aj v spánku, robí celý náš život obetou a

naplní ho ovocím. Čo potom neurobí s našou túžbou slúžiť mu?

Preto je pre nás také prospešné opakovať Ježišovi prosbu tohto dobrého otca: „Verím, Pane, pomôž mojej nevere“ (Mk 9, 24). Ak by sme v našej prosbe hľadali u Boha potvrdenie našich túžob alebo želaní, obmedzovali by sme jeho štedrosť, ktorá je vždy väčšia, než si predstavujeme. „Vyskúšajte ma, hovorí Pán zástupov, či vám neotvorím okná neba a nevylejem na vás požehnanie viac ako dost?“ (Ml 3, 10).

.....

„PANE, TY SI ma sem postavil, Ty si mi zveril to alebo ono. Ty vyriešiš všetko, čo treba vyriešiť, pretože je to tvoje a pretože ja sám na to nemám silu. Viem, že si môj Otec, a vždy som videl, že malé deti, deti, sú si isté

svojimi rodičmi: nemajú žiadne starosti, ani nevedia, že majú problémy, pretože ich rodičia im dávajú všetko vyriešené. Deti moje, s touto pevnou dôverou musíme žiť a musíme sa vždy modliť, pretože je to jediná zbraň, ktorú máme, a jediný dôvod našej nádeje“^[5].

Svätý Josemaría chcel, aby sa tí, ktorí prichádzajú k teplu Opus Dei, naučili modliť ako deti, chcel, aby ich vzťah k Bohu bol vzťahom človeka, ktorý vie, že všetko dostáva zhora. Štedrosť plynie ľahšie, keď má pred sebou vďačné srdce. Naopak, ak prosíme, akoby sme sa dožadovali práva, na základe našich domnelých zásluh alebo dokonca na základe našich modlitieb, budeme to vždy robiť s bojazlivým duchom. Boh chce, aby sme prosili ako deti odpočívajúce v Božom synovstve.

„Mária je v modlitbe, keď k nej do Nazareta prichádza archanjel

Gabriel, aby jej priniesol zvesť. Jej *tu som*, malé a nesmierne, ktoré v tej chvíli spôsobí, že celé stvorenie poskočí od radosti, predchádzalo v dejinách spásy mnoho iných *tu som* (...). Neexistuje lepší spôsob modlitby ako postaviť sa, podobne ako Mária, do postoja otvorenosti, do postoja srdca otvoreného Bohu^[6]. „Mária, Učiteľka modlitby. — Pozri, ako prosí svojho Syna v Káne Galilejskej. A ako nalieha, dôverčivo a vytrvalo. A aký má úspech. — Uč sa^[7].

---

[1] Svätý Josemaría, citované v Julián Herranz, *En las afueras de Jericó*, Rialp, Madrid 2007, s. 172.

[2] *Ibid.*, s. 177-178.

[3] Svätý Augustín, *List Probe*, bod 130.

[4] Svätý Josemaría, citované v Javier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, Rialp, Madrid 2000, s. 192.

[5] Svätý Josemaría, citované v Javier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, Rialp, Madrid 2000, s. 192.

[6] František, *Audiencia*, 18-XI-2020.

[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 502.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pondelok-7-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-7-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (11.04.2026)